An. et vol. XXVIII 25 Augusti 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 9

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii Pp. XI: Constitutiones, p. 281 - Litterae Apostolicae, p. 289.

Acta SS. Congregationum: *S. S. C. S. Officii:* Proscriptio periodici, p. 294 - *S. C. Consistorialis:* I. Decretum de mutatione finium dioecesium, p. 295. II. Provisio Ecclesiarum, p. 296 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Decretum dismembrationis Vicariatus Apost., p. 297. II. Designatio, p. 298 - *S. C. Rituum:* I. Decretum de virtutibus Ven. Servae Dei Mariae de Mattias, p. 299. II. Decretum de virtutibus Servae Dei Mariae Iosephae Rossello, p. 303.

Commissio Patrum Cardinalium: Responsum de honorificentiis et insignibus equestribus a B. M. V. de Mercede nuncupatis, p. 306.

Acta Tribunalium: *S. Paenitentiaria Apost.:* Decretum de indulgentiis, p. 308 - *S. R. Rota:* Citatio edictalis, p. 309.

Appendix: *Vicariatus Urbis:* Citatio edictalis, p. 310.

Diarium Romanae Curiae: S. C. dei Riti: Congr. varie - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 311-312.

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXXVI

Directio:
Palazzo Apostolico — Città del Vaticano
Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —
Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

«Bis fere in mense (Commentarium) prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur» (Ex *Commentarii Officialis* ratione, die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXVIII, n. 9 - 25 Augusti 1936)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

I. *Novae Antuerpiae.* - Statuitur ut Vicariatus Apostolicus « Novae Antuerpiae », mutato nomine, in posterum « de Lisala » nuncupetur. - *27 Iannuarii 1936* . . 281

II. *De Anking et de Hwangchow.* - Praefectura Apostolica « de Hwangchow » in Vicariatum, sub nomine « de Kichow », evehitur, eique adnectitur districtus « de Yingshan », Vicariatui « de Anking » hucusque pertinens. - *27 Ianuarii 1936* 282

III. *Senegambiae et Senegalensis.* - Statuitur ut Vicariatus Apostolicus Senegambiae nomine « de Dakar » et Praefectura Apostolica Senegalensis nomine « Sancti Ludovici Senegalensis » in posterum appellentur. - *27 Ianuarii 1936* 284

IV. *Chatamensis et Sancti Ioannis Canadensis.* - E Dioecesibus Chatamensi et S. Ioannis Canadensis territorii pars distrahitur, ex qua nova constituitur Archidioecesis Monctonensis. - *22 Februarii 1936* 285

V. *Halifaxiensis et Monctonensis.* - E provincia ecclesiastica Halifaxiensi Dioeceses Chatamensis et S. Ioannis Canadensis separantur, atque ex iisdem una cum Archidioecesi Monctonensi nova erigitur provincia ecclesiastica, « Monctonensis » nuncupanda. - *22 Februarii 1936* . . 288

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Sancti Francisci Assisiensis.* - Titulo privilegiisque Minoris Basilicae insignitur templum S. Francisci Assisiensis in civitate Bononiensi. - *16 Februarii 1936* 289

II. *In Pragensis.* - Albendorfense templum B. Mariae V., intra fines Archidioecesis Pragensis, honoribus Basilicae Minoris augetur. - *22 Februarii 1936* 291

III. *Ex amplissimis.* - Sanctuarium B. Mariae V. sub titulo « Salus Infirmorum », loci « Cortenbosch » intra fines Leodiensis Dioecesis, ad Basilicae Minoris dignitatem evehitur. - *24 Februarii 1936* . . 292

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum. Damnatur publicatio periodica, cui titulus « Terre Nouvelle ». - *23 Iulii 1936* 294

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PAG.

I. *Bambergensis-Herbipolensis.* - De mutatione finium Dioecesium. - *17 aprilis 1936* 295

II. Provisio Ecclesiarum 296

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Decretum. Territoria a Vicariatu Apost. Birmaniae Septentrionalis dismembrantur atque Praefecturae Apost. de Keng Tung adnectuntur. - *9 Martii 1936* . 297

II. Designatio pro appellatione 298

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I. *Romana seu Anagnina.* - Beatificationis et Canonizationis Ven. Servae Dei Mariae De Mattias, Instituti Sororum ab Adoratione Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. fundatricis. - *16 Februarii 1936* 299

II. *Savonen.* - Beatificationis et Canonizationis Servae Dei Mariae Iosephae Rossello, e Tertio Ordine S. Francisci, fundatricis Filiarum Dominae Nostrae a Misericordia. - *19 Martii 1936* 303

S. R. E. PATRUM CARDINALIUM COMMISSIO

De honorificentiis et insignibus equestribus a B. Maria V. de Mercede nuncupatis. - *13 Iulii 1936* 306

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

Decretum. Indulgentiae extenduntur pio exercitio quod « Dies pro Missionibus » nuncupatur. - *25 Martii 1936* 308

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: Nullitatis matrimonii (Romano-Laudicina). - *6 Iulii 1936* . . . 309

APPENDIX

VICARIATUS URBIS

Citatio edictalis: Nullitatis matrimonii (Chiesa-Vella). - *8 Iulii 1936* 310

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Sacra Congregazione dei Riti: *Preparatoria* e *Antepreparatoria* 311

II. Segreteria di Stato: *Nomine* 311

III. Necrologio 312

An. et Vol. XXVIII 25 Augusti 1936 (Ser. II, v. III) - Num. 9

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIONES APOSTOLICAE

I

NOVAE ANTUERPIAE

STATUITUR UT VICARIATUS APOSTOLICUS « NOVAE ANTUERPIAE », MUTATO NOMINE, IN POSTERUM « DE LISALA » NUNCUPETUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Litteris Apostolicis *Quae catholico nomini,* die tertia mensis Aprilis, anno millesimo nongentesimo decimo nono a fel. rec. Benedicto Papa decimoquinto, Praedecessore Nostro, datis, novus in Congo Belgico Vicariatus Apostolicus erectus fuit et curis commissus Congregationis ab Immaculato Corde Mariae, vulgo Missionariorum de Scheut nuncupatae, eique *Novae Antuerpiae* nomen impositum ab urbe in qua Vicarii sedes tum fuit constituta. Cum autem, ob immutata rerum adiuncta, Vicarii sedes in *Lisala* urbem postea translata sit, venerabilis Frater Aegidius de Boeck, Episcopus titularis Azotiensis et Vicarius Apostolicus Novae Antuerpiae, ab hac Apostolica Sede enixe expostulavit ut ab ipsa urbe *Lisala* Vicariatus sibi commissus nomen in posterum accipiat. Nos vero, attento de hac re favorabili voto venerabilis Fratris Ioannis Dellepiane, Archiepiscopi titularis Stauropolitani, in Congo Belgico Delegati Apostolici, de venerabilium Fratrum

Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, oblatis precibus annuendum censuimus. Per praesentes igitur apostolica auctoritate statuimus ac decernimus ut quem supra memoravimus Vicariatus Novae Antuerpiae in posterum *de Lisala* nuncupetur, contrariis quibuscumque non obstantibus. Volumus autem et mandamus ut harum Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce ipsis Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo sexto, die vigesima septima mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno decimoquarto.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ludovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*
Michaël Jacchini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIV, n. 42. – Al. Trussardi.

II

DE ANKING ET DE HWANGCHOW

PRAEFECTURA APOSTOLICA « DE HWANGCHOW » IN VICARIATUM, SUB NOMINE « DE KICHOW », EVEHITUR, EIQUE ADNECTITUR DISTRICTUS « DE YINGSHAN », VICARIATUI « DE ANKING » HUCUSQUE PERTINENS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Quidquid catholico nomini aeternaeque christifidelium saluti bene prospereque evenire videtur, in iis potissimum regionibus nondum evangelica luce penitus conlustratis, Nos, pro supremo quo fungimur apostolico munere, omni studio praestare debemus. Quum itaque venerabilis Frater Fridericus Melendro, Episcopus titularis Remesianensis et

Vicarius Apostolicus de *Anking,* et dilectus Filius Raphaël Rogerius Cazzanelli, Praefectus Apostolicus de *Hwangchow,* a Nobis, collatis precibus, expostulaverint ut districtus de *Yingshan,* ecclesiastico Vicariatus *de Anking* territorio hucusque adnexus, sed provinciae civili *de Hupeh,* in qua Praefectura Apostolica *de Hwangchow* sita est, iam ab anno millesimo nongentesimo tricesimo secundo adscriptus, ex Vicariatus *de Anking* territorio distraheretur et ecclesiasticae circumscriptioni *de Hwangchow,* adnecteretur; quumque dilectus filius Ordinis Fratrum Minorum Minister Generalis Nobis preces obtulerit, ut Praefectura Apostolica *de Hwangchow,* sui Ordinis Missionalium curis concredita, attentis in dies subcrescente in ea tum fidelium frequentia, tum religionis et caritatis operibus, in Vicariatus Apostolici gradum dignitatemque evehetur, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consulto et habito venerabilis Fratris Marii Zanin, Archiepiscopi Traianopolitani in Rhodope et Delegati Apostolici in Sinis favorabili voto, omnibus mature perpensis, porrectis Nobis precibus libenter annuere statuimus. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de Apostolicae potestatis plenitudine, Apostolicam quam supra diximus Praefecturam *de Hwangchow* in Vicariatum Apostolicum evehimus, erigimus et constituimus, illumque ab urbe *Kichow,* quae princeps nunc exstat civilis illius provinciae, et eiusdem Missionis Ordinarii sedes habitualis, Vicariatum Apostolicum *de Kichow* posthac nuncupari statuimus. E Vicariatus insuper *de Anking* territorio districtum de *Yngshan* distrahimus et novo Vicariatui Apostolico *de Kichow* adnectimus; quem sollertibus Ordinis Fratrum Minorum evangelicis operariis, qui tam indefesse pro Dei regno in missione illa dilatando hucusque adlaboraverunt, etiam in posterum, ad Sanctae Sedis tamen beneplacitum, commissum volumus et per presentes committimus. Novo igitur huic Vicariatui Apostolico *de Kichow* eiusque pro tempore Vicariis omnia tribuimus iura, privilegia et facultates, quibus ceteri per orbem Vicariatus eorumque Vicarii iure communi fruuntur et gaudent, eosdemque omnibus pariter adstringimus oneribus et obligationibus, quibus ceteri adstringuntur. Quae omnia, ut supra disposita et constituta, rata ac valida esse volumus et iubemus, contrariis quibuslibet minime obstantibus. Harum vero Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, Notarii tamen publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eamdem prorsus volumus haberi fidem, quae hisce praesentibus haberetur, si exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem hanc

paginam dismembrationis, erectionis, constitutionis, commissionis et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo sexto, die vigesima septima mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno quartodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ludovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*
Vincentius Bianchi-Cagliesi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIV, n. 53. - Al. Trussardi.

III

SENEGAMBIAE ET SENEGALENSIS

STATUITUR UT VICARIATUS APOSTOLICUS SENEGAMBIAE NOMINE « DE DAKAR » ET PRAEFECTURA APOSTOLICA SENEGALENSIS NOMINE « SANCTI LUDOVICI SENEGALENSIS » IN POSTERUM APPELLENTUR.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Non semel Apostolica Sedes dioecesium aliorumve catholici orbis districtuum nomina aliquando immutare consuevit ut, immutatis rerum et locorum adiunctis, aptius illa respondeant. Cum itaque venerabilis Frater Augustus Grimault, Episcopus titularis Maximianopolitanus in Palaestina, Vicarius Apostolicus Senegambiae, et Praefecturae Senegalensis Administrator Apostolicus, iustis de causis a Nobis enixe expostulaverit ut praefatarum Missionum, Instituti a Spiritu Sancto sodalibus concreditarum, nomina prout infra immutarentur, Nos, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi de Propaganda Fide praepositorum consilio, re mature perpensa, oblatis precibus annuendum censuimus. Per praesentes igitur auctoritate apostolica statuimus ac decernimus ut Vicariatus Apostolicus Se-

negambiae in posterum *de Dakar,* Praefectura vero Senegalensis *Sancti Ludovici Senegalensis* nomine vocetur, contrariis quibuscumque non obstantibus. Volumus autem et mandamus ut harum Litterarum transumptis aut excerptis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides quae hisce ipsis Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo sexto, die vigesima septima mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno decimo quarto.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

P. Card. FUMASONI BIONDI
S. C. de Propaganda Fide Praef.

Ludovicus Kaas, *Protonotarius Apostolicus.*
Michaël Jacchini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIV, n. 41. - Al. Trussardi.

IV

CHATAMENSIS ET SANCTI IOANNIS CANADENSIS

E DIOECESIBUS CHATAMENSI ET S. IOANNIS CANADENSIS TERRITORII PARS DISTRAHITUR, EX QUA NOVA CONSTITUITUR ARCHIDIOECESIS MONCTONENSIS.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Ad animarum salutem facilius procurandam et ad ecclesiasticae disciplinae incrementum non parum prodest Dioeceses territorio et populi frequentia nimius praestantes dividere et novas exinde, iuxta temporum locorumque adiuncta, constituere. Cum itaque in spirituale christifidelium bonum opportunum visum fuerit e Chatamensi et Sancti Ioannis Canadensis dioecesibus territorii partem distrahere et novam exinde archidioecesim erigere, Nos, praehabito venerabilis Fratris Andreae Cassulo, Archiepiscopi titularis Leontopolitani in Augustamnica et in Dicione Canadensi Delegati Apostolici, favorabili voto, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium S. Congregationi Consistoriali

praepositorum consilio, omnibus mature perpensis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine, e dioecesi Chatamensi Comitatum civilem *Kent,* et e dioecesi Sancti Ioannis Canadensis Comitatos civiles *Albert* ac *Westmorland* distrahimus, atque e territorio ita avulso novam constituimus et erigimus archidioecesim, cuius fines iidem erunt, quibus praedicti Comitatus limitantur; et idcirco dioecesium Chatamensis et Sancti Ioannis Canadensis hac ratione immutantur fines. Ab urbe autem *Moncton* novam hanc archidioecesim *Monctonensem* nuncupari volumus, eiusque sedem in ipsa urbe *Moncton* constituimus, quam propterea ad archiepiscopalis civitatis fastigium extollimus; Archiepiscopi vero cathedram in paroeciali ecclesia Deo in honorem Beatae Mariae Virginis in Caelum Assumptae dicata, in eadem Urbe exstante, figimus, quam igitur ad Ecclesiae archiepiscopalis gradum et dignitatem evehimus, simulque ipsi eiusque pro tempore Archiepiscopis omnia tribuimus iura, privilegia, honores, insignia et gratias, quibus ceterae archiepiscopales Ecclesiae earumque Antistites iure communi gaudent ac fruuntur; iisdemque omnia imponimus obligationes et onera quibus ceterae archiepiscopales Ecclesiae earumque Antistites adstringuntur. Ad huius autem Archidioecesis dotem constituendam ius tribuimus Archiepiscopis pro tempore Monctonensibus cathedraticum, iuxta morem aliorum Ordinariorum in Dicione Canadensi, aliaque, iuxta sacros canones, onera imponendi, quibus rite consuli possit ipsius Archidioecesis necessitatibus. Quod vero attinet ad Capituli archiepiscopalis erectionem, vel, si praesentis temporis adiuncta id modo non permittant, ad Consultorum coetus electionem, atque ad Seminarii archidioecesani institutionem, ad Vicarii Capitularis vel Administratoris Apostolici, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera, aliaque huiusmodi, servanda iubemus, quae sacri canones statuunt atque praescribunt. Quod autem ad clerum praecipue spectat, statuimus ut simul ac novae huius Archidioecesis erectio ad exsecutionem mandata fuerit, eo ipso clerici Ecclesiae illi censeantur adscripti, in cuius territorio legitime exstant. Mandamus denique ut omnia documenta et acta quae novam Archidioecesim respiciunt, quam primum fieri possit, e cancellariis dioecesium Chatamensis et Sancti Ioannis Canadensis tradantur Curiae archiepiscopali Monctonensi, ut in eius archivo religiose asserventur. Quibus omnibus ut supra dispositis ac statutis, ad eadem omnia exsecutioni mandanda deputamus venerabilem quem supra diximus Fratrem Andream Cassulo, in Dicione Canadensi Delegatum Apostolicum, ipsique propterea necessarias et opportunas tribuimus facultates, etiam subdelegandi ad effe-

ctum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, atque onus imponimus ad S. Congregationem Consistorialem intra sex menses ab his Litteris datis authenticum peractae exsecutionis actorum exemplar transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque perpetuo valituras volumus et iubemus; et si quid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Statuimus denique et harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis, ac sigillo munitis viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si ipsaemet exhibitae vel ostensae forent. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis; generalibus vel specialibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum, Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, quibus omnibus per praesentes derogamus. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, erectionis, concessionis, statuti, mandati, derogationis et voluntatis Nostrae infringere, vel ei contraire liceat. Si quis tamen ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo sexto, die vigesima secunda mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno quintodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Carolus Respighi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIV, n. 71. – Al. Trussardi.

V

HALIFAXIENSIS ET MONCTONENSIS

E PROVINCIA ECCLESIASTICA HALIFAXIENSI DIOECESES CHATAMENSIS ET S. IOANNIS CANADENSIS SEPARANTUR, ATQUE EX IISDEM UNA CUM ARCHIDIOECESI MONCTONENSI NOVA ERIGITUR PROVINCIA ECCLESIASTICA, « MONCTONENSIS » NUNCUPANDA.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Si qua sit ecclesiastica in catholico orbe provincia, quae nimia pateat latitudine, absque dubio prodesse videtur illam dividere, atque alteram constituere alterius metropolitae regimini tradendam. Ita quidem res se habere dicitur in provincia ecclesiastica Halifaxiensi, quae, tres civiles provincias modo comprehendens, quum latius profecto pateat, opportunum sane duximus aliter in regione illa ecclesiasticam hierarchiam ordinare. Quapropter, de venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacrae Congregationi Consistoriali praepositorum consulto atque habito venerabilis Fratris Andreae Cassulo, Archiepiscopi titularis Leontopolitani in Augustamnica et in Dicione Canadensi Delegati Apostolici, favorabili voto, Nos, re mature perpensa ac suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit, aut eorum qui sua interesse praesumant consensu, de apostolicae potestatis plenitudine, quam supra diximus provinciam ecclesiasticam Halifaxiensem dividimus atque ab ea Chatamensem et Sancti Ioannis Canadensis dioeceses, usque adhuc ipsi suffraganeas, separamus atque iisdem, una cum archidioecesi Monctonensi, Apostolicis sub plumbo Litteris *Ad animarum salutem* hac ipsa die datis a Nobis erecta, novam erigimus provinciam ecclesiasticam, *Monctonensem* appellandam, cuius Metropolitanam constituimus archiepiscopalem ecclesiam Monctonensem. Dioeceses igitur Chatamensem et Sancti Ioannis Canadensis ab Halifaxiensis Archiepiscopi metropolitico iure subtrahimus easque novae Metropolitanae Ecclesiae Monctonensi suffraganeas declaramus et eius Archiepiscopi metropolitico iuri subiicimus. Metropolitanae insuper istius Ecclesiae pro tempore Archiepiscopis omnia concedimus iura, privilegia, honores, quibus ceteri per orbem Metropolitae ad iuris tramitem pollent, praecipue vero ius intra fines suae provinciae Crucem ante se ferendi et Sacro Pallio utendi, quo tamen uti poterunt, postquam illud in Sacro Consistorio postulatum et obtentum fuerit. Ad

quae omnia, uti supra disposita et constituta, exsecutioni mandanda venerabilem quem supra diximus Fratrem Andream Cassulo, in Dicione Canadensi Delegatum Nostrum, deligimus, eidemque necessarias et opportunas tribuimus facultates etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur virum quemlibet in ecclesiastica dignitate constitutum, eique onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum peractae actorum exsecutionis exemplar intra sex menses ab his Litteris datis computandos transmittendi. Volumus insuper ut harum Litterarum transumptis aut excerptis, etiam impressis, manu tamen cuiusvis Notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Nostris Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque rata ac valida esse volumus ac iubemus, contrariis quibuslibet non obstantibus. Nemini autem hanc paginam dismembrationis, evectionis, constitutionis, subiectionis, mandati et voluntatis Nostrae infringere vel ei contraire liceat; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei et Beatorum Apostolorum Petri et Pauli se noverit incursurum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo trigesimo sexto, die vigesima secunda mensis Februarii, Pontificatus Nostri anno quintodecimo.

Fr. TH. PIUS, O. P., Card. BOGGIANI
Cancellarius S. R. E.

Fr. RAPHAËL C. Card. ROSSI
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Proton. Apost.*
Carolus Respighi, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., Vol. LIV, n. 73 - Al. Trussardi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

TITULO PRIVILEGIISQUE MINORIS BASILICAE INSIGNITUR TEMPLUM S. FRANCISCI ASSISIENSIS IN CIVITATE BONONIENSI.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Sancti Francisci Assisiensis, Fratrum Minorum Institutoris, mirificum, anno MCCXXXVI incohatum, exstat Bononiae templum, cuius iam altaria titulo Annuntiationis

B. Mariae Virginis et Sancti Seraphici Patriarchae ipsemet Innocentius Papa IV, dec. Noster, anno millesimo ducentesimo quinquagesimo primo sollemniter consecravit. Bononienses cives sive e primoribus sive e popularibus stipem suam curamque in eandem Aedem Sacram exstruendam, perficiendam, exornandamque contulere ob existimationem magnam qua prosequebantur Fratres Minores, qui ab aliquot annis, post scilicet B. Bernardi a Quintavalle et ipsius Sancti Francisci adventum in civitatem Bononiensem, iam extra muros apud quandam Mariae Virginis Annuntiatae ecclesiolam pie degebant, assidue in vinea Domini pro animorum salute fructuoseque laborantes. Novum urbanum Sancti Francisci templum, stylo, uti aiunt, gothico exaedificatum, tribus altis navibus constans, pulcris sacellis circum aram maximam quasi corona dispositis ditatum, mirabilibus altaribus, quae celeberrimi quoque artifices sculpserunt, ornatum, picturis affabre factis decoratum, verum optimae artis monumentum iam antiquitus omnibus apparuit; hodieque denuo apparet, cum ad pristinum splendoris statum nunc reductum sit post accuratissimos labores, quibus, saeculo decimo nono exeunte, templum franciscale suum, ob hominum iniurias temporumque vastatum, Bononienses ipsi magno fidei patriaeque amore succensi restituendum curarunt, una cum adiecto monasterio, quod medio saeculo decimo tertio extructum est ut pro Fratribus Minoribus ibidem theologica etiam facultas, Universitatis Parisiensis privilegiis aucta, suam sedem haberet. Nil mirum itaque quod Bononienses cives iugiter celebrassent templum Sancti Francisci non modo pie et devote sacris functionibus adstantes, quas Fratres Minores ibidem continenti zelo atque aliquando magna quoque sollemnitate perficiebant, sed etiam doctas Academias ac studiorum sive artium Conlegia constituissent; quodque Decessores Nostri Romani Pontifices singularibus honoribus gratiisque eadem sacra, Bononiae inter praestantiora, aedificia cumulatissime prosequuti sint. Haec animo repetentes, cum hodiernus Administer provinciae Bononiensis Ordinis Minorum Conventualium occasionem nactus sollemnium, quae septimo saeculo expleto a templi ipsius fundatione proxime habenda sunt, enixas Nobis adhibuerit preces ut sacram enunciatam aedem ad Basilicae Minoris dignitatem evehere dignemur, hasque preces cumulent atque ornent amplissime suffragia tum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Bononiensium Archiepiscopi, tum Procuratoris dicti Ordinis Fratrum Conventualium Generalis, Nos optatis huiusmodi annuendum ultro libenterque censemus. Quae cum ita sint, audito quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibusque rei momentis attente perpensis,

motu proprio, certa scientia ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum vi perpetuumque in modum, templum in honorem Sancti Francisci Assisiensis Deo dicatum in civitate Bononiensi atque archidioecesi situm, praeclarissimum sacrum non minus quam civile monumentum, necessariis atque opportunis condicionibus ad rem instructum, titulo ac dignitate *Basilicae Minoris* decoramus, iuribus privilegiisque additis, quae huiusmodi titulo ac dignitati competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec edicimus, largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVI mensis Februarii, an. MCMXXXVI, Pontificatus Nostri decimo quinto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

II

ALBENDORFENSE TEMPLUM B. MARIAE V., INTRA FINES ARCHIDIOECESIS PRAGENSIS, HONORIBUS BASILICAE MINORIS AUGETUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — In Pragensis Archidioecesis oppido, cui vulgo nomen *Albendorf,* ingens exstat templum molis amplitudine atque artis operum splendore praenobile, turriculis tholoque ac multis sacellis praeditum, pictis tabulis speciosisque supellectilibus ornatum, quod in honorem Beatae Mariae Virginis Deo dicatum est. Hoc Albendorfense Marianum Sanctuarium iuxta fines inter Bohemiam et Comitatum Glacensem positum, quasi Fidei catholicae propugnaculum, multi devota peregrinatione inviserunt, hodieque invisunt omnis condicionis christifideles, populares non minus quam proceres, e finitimis Bohemiae, Moraviae, Silesiae regionibus nec non e Polonia, Saxonia, Borussia, Austria et Hungaria, ante miraculosae Virginis Deiparae statuam orantes, quae ab antiquo servatur ipso sacro in loco, quem hac de causa indulgentiis privilegiisque singularibus iam Decessores Nostri Romani Pontifices cohonestarunt. Haec animo repetentes,

cum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Pragensium Archiepiscopus enixas Nobis preces adhibuerit ut sacram enunciatam aedem ad Basilicae Minoris dignitatem evehere dignaremur, Nos optatis huiusmodi annuendum ultro libenterque censemus. Quae cum ita sint, audito quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, omnibus rei momentis sedulo studio perpensis, certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum Albendorfense templum Beatae Mariae Virginis iuxta fines archidioecesis Pragensis positum atque opportunis condicionibus ad rem instructum, titulo ac dignitate *Basilicae Minoris* decoramus iuribus privilegiisque adiectis quae de iure huic dignitati competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec edicimus ac largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, seu pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII mensis Februarii, an. MCMXXXVI, Pontificatus Nostri decimoquinto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

III

SANCTUARIUM B. MARIAE V. SUB TITULO « SALUS INFIRMORUM », LOCI « CORTENBOSCH » INTRA FINES LEODIENSIS DIOECESIS, AD BASILICAE MINORIS DIGNITATEM EVEHITUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ex amplissimis Episcopi Leodiensium litteris compertum habemus in loco qui vulgo « Cortenbosch » nuncupatur, intra fines dioecesis Leodiensis, templum paroeciale exstare quod et venerabile marianum est sanctuarium Beatae Mariae Virginis titulo « Salus Infirmorum », in honorem Deo dicatum. Ipsum vero in sacrum locum sive seorsim sive turmatim peregrinorum more christifideles non modo e dioecesi sed e finitimis etiam regionibus intercessionem imploraturi Deiparae Virginis conveniunt. In eodem enim sanctuario, quod, saeculo decimo septimo exaedificatum, amplitudine, artis pulcritudine

et divini cultus splendore renidet, Beatae Virginis Imago magna veneratione ac fidelium pietate servatur; ibique patres ex Ordine Praemonstratensi, cuius curis idem templum concreditum est, sacras functiones peragunt ea qua debent nobilitate, sacrumque in ministerium cum haud mediocri tum incolarum loci tum peregrinorum utilitate sollerter incumbunt. Quapropter cum hodiernus Leodiensium Episcopus, vota quoque cleri populique sui exprimens, enixas Nobis supplicationes adhibuerit, ut templum seu sanctuarium praefatum titulo privilegiisque Basilicae Minoris honestare dignaremur. Nos, quibus Decessorum Nostrorum vestigiis prosequutis, ecclesiarum decoris augendi maxima cura est, memoratis precibus annuendum ultro libenterque censemus. Quae cum ita sint, audito quoque Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum, templum seu sanctuarium in honorem Beatae Mariae Virginis sub titulo « Salus Infirmorum » Deo dicatum, atque in oppido « Cortenbosch » nuncupato positum, intra fines Leodiensis dioecesis, *Basilicae Minoris* titulo ac dignitate decoramus, iuribus privilegiisque adiectis quae huic titulo ac dignitati rite competunt. Contrariis non obstantibus quibuslibet. Haec largimur, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter exstare et fore; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent, sive pertinere poterunt, nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus, super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXIV m. Februarii, an. MCMXXXVI, Pontificatus Nostri decimo quinto.

E. Card. PACELLI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

DAMNATUR PUBLICATIO PERIODICA, CUI TITULUS « TERRE NOUVELLE »

Feria IV, die 8 Iulii 1936

In generali consessu Supremae Sacrae Congregationis Sancti Officii Eñi ac Revñi Domini Cardinales rebus fidei ac morum tutandis praepositi, praehabito RR. DD. Consultorum voto, damnarunt atque in indicem librorum prohibitorum inserendam mandarunt publicationem periodicam, quae inscribitur:

« *Terre Nouvelle* », *organe des chrétiens révolutionnaires.*

Hac occasione capta, ipsi Eñi Patres monent fideles, ut caveant ab omnibus libris, publicationibus diariis, periodicis et aliis editis scriptis insidiose propugnantibus (praesertim sub praetextu amicalis cooperationis in charitatis operibus fovendis) collaborationem catholicorum cum communismi asseclis.

Et sequenti Feria V, die 9 eiusdem mensis et anni, Ssñus D. N. D. Pius Divina Providentia Pp. XI, in solita audientia Excño ac Revño Domino Adsessori Sancti Officii impertita, relatam Sibi Eñorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus Sancti Officii, die 23 Iulii 1936.

I. Venturi, *Supr. S. Congr. S. Officii Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

BAMBERGENSIS-HERBIPOLENSIS

DE MUTATIONE FINIUM DIOECESIUM

DECRETUM

Nuper expostulatum est ab Apostolica Sede ut pagus *Königsberg* et alia septem loca adiacentia, quae ad archidioecesim Bambergensem pertinent, quaeque tamen intra territorium dioecesanum Herbipolense modo sparsim inveniuntur, ab eadem archidioecesi separentur atque dioecesi Herbipolensi, ob maiorem fidelium commoditatem, incorporentur.

Porro Ssmus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, rei opportunitate perpensa, attento consensu Ordinariorum utriusque dioecesis atque praehabito favorabili voto Excmi P. D. Caesaris Orsenigo, Archiepiscopi titularis Ptolemaidensis in Libya et Nuntii Apostolici in Germania, oblatas preces excipiendas decrevit.

Quapropter, vi praesentis Decreti Consistorialis, statuit ut praefata loca ab archidioecesi Bambergensi seiungantur et dioecesi Herbipolensi perpetuo attribuantur.

Ad haec autem exsecutioni mandanda, Sanctitas Sua deputare dignata est praefatum Excmum P. D. Caesarem Orsenigo, eidem tribuens facultates ad id necessarias et opportunas, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, eidem facto onere mittendi intra sex menses ad hanc Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar actus peractae executionis.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. Consistorialis, die 17 aprilis 1936.

Fr. R. C. Card. Rossi, *a Secretis.*

L. ✠ S.

V. Santoro, *Adsessor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

20 Iunii 1936. — Titulari episcopali Ecclesiae Syenitanae praefecit R. D. Marianum Garriga, parochum ad S. Caeciliae, in dioecesi S. Antonii, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Emmanuelis Ledvina, Episcopi dioecesis Corporis Christi.

25 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Claudiopolitanae in Isauria R. P. Emmanuelem Moll Salord, e sacerdotibus operariis S. Cordis Iesu, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Excmi P. D. Felicis Bilbao Ugarriza, Episcopi Derthusensis.

27 Iunii. — Titulari episcopali Ecclesiae Tloensi R. P. Candidum a Caxias O. M. Cap., in saeculo Iulium Bempi, quem constituit Praelatum Praelaturae *nullius* Vaccariensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Augustanae R. D. Antonium Rocca, Vicarium Generalem archidioecesis Bonaërensis, quem deputavit Auxiliarem Emi P. D. Iacobi Aloisii Cardinalis Copello, Archiepiscopi Bonaërensis.

4 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Caesariensi Philippi R. D. Franciscum Beretti, canonicum Patriarchalis Basilicae S. Petri in Vaticano.

6 Iulii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Melitenaeae Exc. P. D. Andream du Bois de la Villerabel, hactenus archiepiscopum Rothomagensem.

16 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Netensi R. D. Angelum Calabretta, presbyterum dioecesis Iaciensis.

18 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Nelsonensi, nuper erectae, R. D. Martinum Johnson, parochum Ecclesiae Cathedralis Torontinae.

24 Iulii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Naupactensi R. D. Maurilium Silvani, renunciatum Nuntium Apostolicum in Republica Haitiana et in Republica Dominicana.

25 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Bityliensi R. D. Alphridum Viola, presbyterum dioecesis Saltensis, quem constituit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Thomae Camacho, Episcopi Saltensis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Limnensi R. D. Hannibalem Mena Porta, presbyterum archidioecesis Ss. Assumptionis, quem deputavit

Auxiliarem Exc. P. D. Symphoriani Bogarin, Archiepiscopi Ss. Assumptionis.

— Titulari episcopali Ecclesiae Ionopolitanae R. D. Ioannem Baptistam Dietz, Antistitem Urbanum, quem deputavit Coadiutorem cum iure successionis Exc. P. D. Damiani Schmitt, Episcopi Fuldensis.

28 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Aversanae R. D. Antonium Teutonicum, Delegatum Archiepiscopi Beneventani.

7 Augusti. — Metropolitanae Ecclesiae Rothomagensi Exc. P. D. Petrum Petit de Julleville, hactenus Episcopum Divionensem.

8 Augusti. — Cathedrali Ecclesiae Altunensi R. D. Richardum Guilfoyle, Cancellarium Curiae episcopalis Eriensis.

— Cathedralibus Ecclesiis invicem perpetuo unitis Kildariensi et Leighliensi R. D. Thomam Keogh, parochum loci *Portarlington* in eadem dioecesi.

— Titulari episcopali Ecclesiae Panitanae R. D. Franciscum Tschann, Pro-Vicarium Generalem Administrationis Apostolicae Oenipontanae.

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

DECRETUM

TERRITORIA A VICARIATU APOST. BIRMANIAE SEPTENTRIONALIS DISMEMBRANTUR ATQUE PRAEFECTURAE APOST. DE KENG TUNG ADNECTUNTUR.

Ad expediendam in Statibus Shan Septentrionalibus praedicationem Evangelii, quae in praesentibus circumstantiis fere impossibilis evadit, Excmus D. Albertus Falière, Vicarius Apostolicus Birmaniae Septentrionalis, et Revmus P. Erminius Bonetta, Praefectus Apostolicus de Keng Tung ab hac S. Congregatione simul petiere ut territoria Statuum Shan de Tawng Peng, Hsenwi Septentrionali, Hsenwi Meridionali et partis Status de Munglun sitae ab occidente fluminis Salween, a Vicariatu Apostolico Birmaniae Septentrionalis distraherentur atque Praefecturae Apostolicae de Keng Tung pleno iure adnecterentur. Eminentissimi vero Patres huic S. Congregationi praepositi, in generalibus

Comitiis die 9 Martii vertentis anni celebratis, mature perpensis argumentis Excmorum Ordinariorum, necnon prae mente habito consensu omnium quorum interest, territoria supra descripta Statuum de Tawng Peng, Hsenwi Septentrionali et Meridionali et partim de Munglun dismembranda esse a Vicariatu Apostolico Birmaniae Septentrionalis atque Praefecturae Apostolicae de Keng Tung adnectenda esse censuerunt.

Quam quidem Emorum Patrum sententiam Ssmus D. N. Pius Div. Prov. Papa XI, in audientia infrascripto Secretario S. Congregationis de Propaganda Fide eadem die 9 Martii concessa, ratam confirmatamque habuit ac praesens in re Decretum confici iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. C. de Prop. Fide, die 9 mensis Martii A. D. 1936.

P. Card. FUMASONI BIONDI, *Praefectus.*

L. ✠ S.

† C. Costantini, Archiep. tit. Theodos., *Secretarius.*

II

DESIGNATIO PRO APPELLATIONE

Iuxta can. 1594 § 2 Codicis iuris canonici, pro appellatione Exc. P. D. Vicarius Apostolicus Togonensis designavit Tribunal Vicariatus Apostolici de Volta Inferiore. Quam designationem Ssmus approbavit in Audientia diei 5 martii 1936.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

ROMANA SEU ANAGNINA

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVAE DEI MARIAE DE MATTIAS, INSTITUTI SORORUM AB ADORATIONE PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. I. C. FUNDATRICIS.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in casu et ad effectum de quo agitur.

Exurge, quare obdormis Domine? exurge... quare faciem tuam avertis, oblivisceris tribulationem nostram?... exurge, Domine, adiuva nos et libera nos (Introit. M. Dom. Sexag.).

Hoc suspirantis Ecclesiae votum turbulentissima saeviente tempestate, deciminoni saeculi initio, omnes christifideles, crudeliter propter christianam fidem Romanique Pontificis iura tuenda vexati, per orbem ad Deum elevabant, enixis precibus pacem, reique publicae ordinem, remediumque tot tantisque malis, quibus undique opprimebantur, implorando. Haec vota, haec dilectae Sponsae Suae suspiria miserentissimus Deus exaudivit. Vix enim concessa Ecclesiae aliquanta tranquillitate, plures viros ac mulieres hac illac suscitavit, qui tot ruinas repararent, quos inter, hac ipsa in Urbe, B. Gasparem Del Bufalo et Ven. Vincentium Pallotti, utrumque romani cleri ornamentum, qui gemina luce, difficili eo tempore resplenduerunt, atque, religiosis constitutis familiis, ad plebis mores christiana disciplina informandos sedulo adlaborarunt.

Hic enim Piam Societatem Missionum fundavit, ille Presbyterorum a Pretiosissimo Sanguine Congregationem, e qua, veluti surculus, Institutum Sororum ab Adoratione Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. originem duxit.

Porro B. Gaspar, qui, patria extorris factus, exilii rigores, carcerumque squalorem per quadriennium, ob detrectatum nefarium iusiu-

randum, fuerat perpessus, Urbem reverti permissus, maiori ac antea zelo, adscitis sibi nonnullis sociis, qui exordientis Congregationis primitiae fuere, ad divini verbi intermissam praedicationem rediit, regionesque plures maximo animarum emolumento evangelizavit. Interim dum sacram expeditionem in Vallis Curtiae oppido B. Gaspar habebat, puella Maria De Mattias ei se sistit, ex quo divinitus praeordinato occursu nostrae heroidis sanctitatis exordium incepit.

Maria, domo Valle Curtia, die 4 Februarii mensis a. D. 1805 ex Ioanne et Octavia de Angelis orta, eodem die, sacro baptismate regenerata est. A piis parentibus, patre praesertim, christianis moribus fuit imbuta et ad omnem pietatem adducta. Fervidum nimis ingenium puellula compescuit, patremque imitata, longas coram sacrosancta Eucharistia moras trahebat.

Decennis, Confirmationis sacramento fuit inuncta, atque sequenti anno caelesti pabulo primitus refecta. Saeculi vanitates, non sine speciali beatae Virginis instinctu, exosa, demissis vestibus uti, oblectamenta vel licita abhorrere, pietatis caritatisque opera exercere, orationi magis magisque incumbere, paenitentiis ieiuniisque corpusculum macerare coepit, Deum vehementer exorans, ut quodnam vitae genus sibi sectandum esset ostenderet.

Mirabili tunc divina dispositione factum est, ut B. Gasparem concionantem audiret, eique aliquanto post suum animum, suumque de religiosa vita amplectenda optatum patefaceret. Beatus, quasi prophetans, divinae voluntatis esse respondit ab ea extra claustrum sanctitatem esse assequendam : interim a quodam docto et sancto viro consilium exquireret. Quod dociliter praestitit. Hic vix dum eam vidit, cum eius intime conceptum propositum, animarum saluti vacandi, ex Deo procedere, idque quamprimum in actum esse deducendum, aperuit. Maria, hoc confirmata consilio, impensius orationibus paenitentiisque incumbens, a Deo lumen auxiliumque implorabat, ut clarius eius voluntas sibi manifestaretur, quibusque modis hanc assequi valeret. Sacerdos Ioannes Merlini, veluti *homo missus a Deo,* Mariam opus perficiendum, ad quod fuerat destinata, docuit, et in B. Gasparis nutibus exequendis quasi manu duxit. Huic Dei Servo, qui inter priores Beati socios adnumerabatur, Maria totam se concredidit, eoque ductore, Institutum Sororum a Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. adoratione fundavit eo fine, ut sodales apostolico in animarum salute zelo ac singulari erga Pretiosissimum Sanguinem D. N. I. C. studio ad pietatem ac bonas artes puellas informarent.

Itaque primitus in patrio oppido puellas colligere coepit, easque mu-

liebria opera atque sacram catechesim docere, piisque exhortationibus excolere sua in domo satagebat. Res adeo feliciter successere, ut B. Gaspar pro novo Nursiae condendo ludo eam Episcopo proposuerit, sed, ob publicas id temporis seditiones exortas, negotium ad finem perduci nequivit. Non multo post, ab Apostolico Anagninae Dioecesis administratore advocata, a. D. 1834 Acuti in oppido scholam, et postea Institutum, huiusque principem domum constituit. Postea plusquam sexaginta alias domus, ipsa fundavit, quas, conscriptis a se regulis, sapientibusque epistolis summa prudentia moderata est, frequenterque adivit.

Institutum a. D. 1855 decretum *laudis, approbationis* vero a. 1878 est consequutum.

Incredibile dictu est quantos dolores sit passa, in quantas difficultates et odia incurrerit, in quanta periculorum discrimina inciderit, quae omnia Deo unice confisa, Beatique Gasparis atque Servi Dei Ioannis Merlini consiliis fideliter innixa, forti invictoque animo superavit. Nec mirum: *iustus* enim *meus ex fide vivit,* dicit Dominus, et *fortis ut mors dilectio.* Maria vivissima fide ad fortia quaeque sustinenda propellebatur, atque ardentissima caritate adeo flagrabat, ut ad mortem ipsam perferendam pro Dei gloria proximique salute esset parata. Deum iugiter eiusque maiestatem prae oculis habens, humillime de se sentiebat, seque despectu dignam putabat. Orationis studio dedita adeo fuit, ut semper Deo coniuncta summa serenaque pace vel in adversis frui conspiceretur. Divini Sanguinis peculiari religione tenebatur, quam apud omnes promovere mire satagebat. Maternam B. Virginis protectionem pluries experta, tenerrima pietate rependit. Puritatis lilium asperis paenitentiis illibatum servavit. Suae conscientiae moderatoris aliorumque sibi praepositorum mandata sancte servavit. Paupertatem quam maxime coluit: non solum enim quae superflua viderentur, sed et quae necessaria solent haberi, a se arcebat. Ceterae quoque virtutes in ea enituerunt. Nec superna dona ei, dum viveret, a Deo collata deesse videntur.

Tot laboribus fracta, post longum atque asperum iter Urbem repetiit, in qua iamdiu domicilium collocaverat, dieque 20 Augusti mensis, a. D. 1866, morientium sacramentis peculiarique Pii Papae IX benedictione recreata, pientissime spiritum Deo reddidit.

Summus hic Pontifex, Mariae virtutes probe noscens, nobile aere suo in Agro Verano sepulcrum extrui curavit.

Fama haec post obitum in dies magis magisque enituit; quare Ordinaria auctoritate tum Romae cum Anagniae super fama sanctitatis,

super scriptis nec non super cultu numquam exhibito, sunt adornati processus, quibus Hydruntinus rogatorialis accessit.

Super scriptis favorabile a S. R. C. die 11 Augusti a. 1901 editum est decretum. Commissio autem Introductionis causae, die 9 Decembris a. 1903, a sa. me. Pio Papa X sua manu obsignata fuit.

Die 22 Novembris 1905 S. R. C. constare de cultu numquam Ven. Servae Dei exhibito decrevit.

Constructi postea Apostolici inchoativi et continuativi processus fuere, de quorum vi die 23 Iunii a. 1926 decretum est.

Omnibus itaque ad iuris normam paratis, die 22 Decembris a. 1931 Antepraeparatoria Comitia apud Revmum Cardinalem Alexandrum Verde, Causae Ponentem seu Relatorem, coacta sunt: quibus die 30 Iulii a. 1935 Praeparatoria successere: demum die 28 elapsi mensis coram Ssmo D. N. Pio Papa XI Generalis Congregatio habita est, in qua Rmus D. Cardinalis Ponens Dubium proposuit discutiendum: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.* Rmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores sua quisque suffragia panderunt, quae Beatissimus Pater attento animo excepit: suum tamen aperire iudicium distulit ut communibus precibus maiori in re tanti momenti lumine a Deo illustraretur.

Suam autem edituˊrus sententiam diem hanc, 16 Februarii mensis, Dominicam in Sexagesima, selegit, Deum magnificans, quia eius gratia bonum semen, in Venerabilis Mariae anima satum, *fecit fructum centuplum* (Ev. hui. Dom.).

Quapropter sacrosancto Eucharistico sacrificio religiose litato, arcessitis Rmis Cardinalibus Camillo Laurenti S. R. C. Praefecto et Alexandro Verde Causae Ponente seu Relatore, nec non R. P. Salvatore Natucci Fidei Promotore Generali meque infrascripto Secretario, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate, tum in Deum cum in proximum nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servae Dei Mariae De Mattias in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Hoc autem decretum promulgari et in acta Sacrae Rituum Congregationis referre mandavit.

Datum Romae, die 16 Februarii a. 1936.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

II

SAVONEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVAE DEI MARIAE IOSEPHAE ROSSELLO, E TERTIO ORDINE S. FRANCISCI, FUNDATRICIS FILIARUM DOMINAE NOSTRAE A MISERICORDIA.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.

Beatissimam Virginem, Misericordiae Matrem, Savonensi civitati ac Dioecesi, singulari dilectione favisse, insignia documenta testantur. Quartum modo expletur saeculum a celeberrima eiusdem cuidam pio ruricolae apparitione, quam innumera omne genus beneficia, ad hodiernam usque diem, sunt subsequuta. Memoratu prae ceteris digna est mitissimi Pii VII Summi Pontificis in ea urbe permanentia, quem, a Romana Sede extorrem inique factum, ibi ferme per triennium captivitate detentum, Savonenses cives summa pietate ac veneratione prosequentes, in exilii dolore pro viribus levarunt, eumque postea, a Gallia redeuntem, triumphantium ritu summo gestientes gaudio exceperunt.

Quo vero erga Deiparam grati animi sensus ob recuperatam libertatem significaret, simulque tantam sibi redditam a Savonensibus humanitatem rependeret, venerandus Pontifex Eiusdem simulacrum aurea corona sua manu redimivit. Quae ideo commemorare iuvat, quum, hodierna die, eius praeclarissimae virginis heroicae virtutes declarantur, quam per ea tempora Savonensi Dioecesi Deus dono dedit, ut Matri Misericordiae novum pietatis monumentum aere perennius erigeret, Institutum nempe religiosum ab eadem benignissima Matre nuncupandum, quod eius misericordiae beneficia per orbem diffunderet.

Ex Bartholomaeo Rossello et Maria Dedone, pauperibus quidem, sed piis honestisque coniugibus, quarta ex novem filiis, die 27 Maii mensis a. C. 1811, Albissolae marinae prope Savonam, nata est eodemque die baptizata Hieronyma Benedicta. Vere benedicta puella haec fuit, cuius sive in Deum sive in proximum caritas, inde usque ab ipsa pueritia, se prodidit. Vix enim septennis, pauperibus subvenire, aequales puellas congregare easque ad sacratissimi Rosarii recitationem invitare,

devotas cantiunculas docere, ad bonum allicere, a malo retrahere, ad recipienda sacramenta hortari, ad Ecclesiam secum trahere in deliciis habebat.

Caelestis mensae particeps facta, uni Deo adhaerere statuit, sibique *peccatum abhorrere, animarum saluti incumbere, sanctam fieri,* veluti vitae suae normas posuit. Quod generosum animi propositum, ineunte aetate conceptum, per totum vitae cursum, nunquam deflexo itinere, ita alacriter prosequuta est, ut altius in dies conscendens illud meruerit Sacrae Scripturae elogium: *Iustorum semita, quasi lux splendens, procedit et crescit usque ad perfectum diem* (Prov., IV, 18).

Porro sive intra domesticos parietes, sive in suo oppidulo, sive Savonae adhuc in saeculo manens, sive religiosi Instituti mater effecta, omnem vel levis culpae umbram, pro viribus, sedulo devitare studens, suae ac proximorum sanctitati assequendae iugi conatu mirabilique successu incubuit.

Tertii Ordinis S. Francisci regulam professa, eam in exemplum servavit.

Quum Episcopus Savonensis De Mari quomodo spiritualibus adolescentularum necessitatibus providere posset, maerenti animo volveret, atque rationem ad id assequendum perpenderet, Benedicta eidem se totam ad id operis obtulit, eoque moderante, Institutum *Filiarum Dominae Nostrae a Misericordia* die 10 Augusti a. D. 1837 cum aliis tribus sodalibus inchoavit. Die 22 Octobris, eodem anno, Episcopus religiosas eis vestes ac religionis nomina imposuit: Benedicta, ob fervidam, qua erga Sanctum Patriarcham tenebatur, devotionem, suum in MARIAE IOSEPHAE nomen commutavit: biennio post, votorum professionem cum eis emisit.

Interim plures aliae puellae novae huic familiae se adiunxerunt, sicque Institutum inter aspera et adversa mire succrevit. Episcopus Alexander Octavianus Riccardi di Netro, qui defuncto Episcopo successerat, omni ope MARIAE IOSEPHAE favit: novam vestium formam constituit, regulasque instituto dedit, quarum haec praestituta proposita: *sodalium sanctificatio, puellarum, praesertim derelictarum, institutio, infirmis opitulari.* Quos praestitutos fines MARIA IOSEPHA cum suis sodalibus mirabiliter est assequuta.

Lethifero morbo Savonae grassante, a nullo ministerii genere ad infirmos diu noctuque levandos Sorores refugiebant, mirantibus omnibus tantam animi fortitudinem, suique contemptum. Plura mulierum et puellarum hospitia ludosque seu in Italia seu in australi America constituit, pluraque nosocomia administranda ei fuere concredita, quae om-

nia seu coram, seu per frequentes epistolas sapientissime et prudentissime est moderata, maximo cum animarum sibi creditarum emolumento, quas eius exemplum pertrahebat.

Omnigenae in ea virtutes enituere : profunda humilitas, virginalis puritas, consummata prudentia, actuosum animas lucrandi studium, fortitudo in adversis, evangelicus paupertatis amor, ita ut nescias quam praesertim mireris. Verum has omnes virtutes aluit, evexit fervidissima in Deum caritas et dilectio in proximum, pro cuius animae corporisque salute se totam impendebat atque superimpendebat. Nec praetereundum eius studium ad ecclesiasticas vocationes fovendas, pro clericis instituendis, summo labore, approbante Episcopo, collegium condens.

Regularum observantissima, ab eis, licet infirma, solvi non patiebatur. Tenerrima devotione erga Eucharistiam et Dominicam passionem ferebatur, beatissimam Virginem eiusque castissimum Sponsum singulari affectu diligebat, Custodem Angelum, S. Ioannem Baptistam sanctumque Vincentium a Paulo veluti apud Deum patronos elegerat. Ex intima cum Deo eiusque Sanctis unione, suavem, singularem et efficacem illum agendi et loquendi modum hausit, qui animos ad Deum veluti rapiebat. Ceterum virilem eius animi vigorem mentisque celsitudinem summae auctoritatis viri demirati sunt.

Anno 1880, gravi morbo quo iamdiu tentabatur, ingravescente, ad extremum deducta, sacramentis piissime susceptis, in pervigilio festi Immaculatae Conceptionis B. M. V. purissimam animam efflavit.

Sanctitatis fama, Serva Dei demortua, adeo increvit ut, quam primum licuit, in Savonensi Curia Ordinaria auctoritate seu super fama sanctitatis, seu super scriptis nec non super obedientia Urbani Papae VIII decretis de cultu Servis Dei non praestando, item Rogatorialis in Curia de Plata constructi sint processus. Die 23 Iulii a. D. 1922 a S. R. C. decretum super scriptorum approbatione est editum; die 23 Iulii a. D. 1924 Ssmus D. N. Introductionis causae Commissionem Sua manu signare dignatus est : die 23 Iunii a. 1925 Urbanianis decretis obedientia ab hac Sacra Congregatione recognita fuit. Apostolica auctoritate annis 1925 et 1926 in Curiis Savonensi et de Plata adornati sunt processus, de quorum et ordinariorum iuridica vi die 18 Decembris a. D. 1929 favorabile decretum fuit promulgatum. Hisce de iure praeiactis, die 4 Decembris a. 1934 Antepraeparatoria Congregatio coram Revmo Cardinali Raphaële Carolo Rossi, causae Ponente seu Relatore; die 3 Decembris elapsi anni Praeparatoria coacta fuit; Generalis demum coram Ssmo D. N. Pio Papa XI die 3 mensis huius, in qua Revmus Cardinalis Ponens seu Relator dubium proposuit discutiendum :

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis, in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur. Revmi Cardinales, Officiales Praelati et PP. Consultores suum quisque reverenter suffragium dedere, quae Beatissimus Pater benigne excepit; iudicium tamen suum in hanc diem pandere distulit, sanctissimo Patriarchae Ioseph sacram, ut non modo Dei Famulam, quae erga beatissimae Virginis Sponsum, cuius nomen assumpserat, suavissimaque religione ferebatur, sed etiam eius caelestem Patronum, per suam hanc sententiam honestaret.

Quare ad se Revmis Cardinalibus Camillo Laurenti, S. R. C. Praefecto, et Raphaële Carolo Rossi, Causae Ponente, nec non R. P. Salvatore Natucci, Fidei Promotore Generali, meque infrascripto Secretario arcessitis, divina hostia sancte litata, edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe, Caritate tum in Deum cum in proximum, nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Temperantia, Fortitudine earumque adnexis Venerabilis Servae Dei* Mariae Iosephae Rossello, *in gradu heroico in casu et ad effectum de quo agitur.*

Datum Romae, in festivitate S. Ioseph C., 19 Martii a. D. 1936.

C. Card. Laurenti, *Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Carinci, *Secretarius.*

S. R. E. PATRUM CARDINALIUM COMMISSIO

DE HONORIFICENTIIS ET INSIGNIBUS EQUESTRIBUS A B. MARIA V. DE MERCEDE NUNCUPATIS.

Peculiaris Eminentissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Commissio, quam Ssmus Dominus Noster Pius Div. Prov. Pp. XI constituit ut diiudicaret de conlatione honorificentiarum et insignium equestrium, quae fit ab Ordine Beatae Mariae Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum,

proposito dubio:

An expediat ut Sancta Sedes memoratas recognoscat honorificentias et insignia equestria (vulgo: decorazioni), *quae confert dictus Ordo;*

respondit: *Negative et ad mentem.*

Mens vero est:

I. Ordo praefatus a Mercede se abstineat a quaslibet honorificentias in futurum conferendo et insignia equestria praedicta, sive per aggregationem, sive per conlationem directam.

II. Ordinis praelaudati Constitutiones quam primum cum normis congruant vigentis Codicis Iuris Canonici. Ordo vero idem nuncupetur tantum: « *Ordo Beatae Mariae Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum* », omissis omnino praedicatis: « *Coelesti, Regali, Militari* » et quibusvis aliis huiusmodi appellationibus.

III. Fidelium aggregationes Ordini de Mercede sint in posterum aggregationes, quae charactere tantum polleant mere et stricte religioso et spirituali, exclusa prorsus quavis caeremonia atque aggregatorum appellatione, quae speciem militarem sive equestrem significationem inducant; propterea ad hunc explicitum finem Ordinis praelaudati Caeremonialia aptentur.

IV. Illos autem, quibus usque nunc honorificentiae et insignia cuiusque generis ex parte dicti Ordinis conlata sunt, eadem Eminentissimorum Patrum Cardinalium Commissio, omnibus perpensis, non esse inquietandos edixit.

Facta autem de his omnibus Ssmo Domino Nostro Pio Div. Prov. Pp. XI relatione per infrascriptum Emae Commissionis Secretarium in audientia diei XIII m. Iulii, an. MCMXXXVI, Sanctitas Sua Eminentissimorum Patrum Cardinalium sententiam in omnibus adprobare et confirmare dignata est, atque etiam iussit ut eadem, quae plenum vigorem obtinet ab hac ipsa die, publici iuris fiat.

Datum Romae, e Civitate Vaticana, die XIII mensis Iulii anno MCMXXXVI.

Albertus Serafini

Commissionis Emorum Patrum Cardinalium a Secretis

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA PAENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

DECRETUM

INDULGENTIAE EXTENDUNTUR PIO EXERCITIO ADNEXAE QUOD « DIES PRO MISSIONIBUS » NUNCUPATUR.

Ssmus D. N. Pius div. Prov. Pp. XI, in audientia infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori die 14 Martii c. a. concessa, benigne largiri dignatus est in favorem locorum in quibus non celebratur pium exercitium, « Dies pro Missionibus » nuncupatum et per Rescriptum S. Rituum C. diei 14 Aprilis anni 1926 pro paenultima mensis Octobris die Dominica statutum, Indulgentiam partialem septem annorum, eadem Dominica die lucrandam a christifidelibus qui saltem corde contrito ac devote quamlibet ecclesiam vel publicum oratorium visitaverint et pro infidelium conversione oraverint, firma pro iisdem locis Indulgentia plenaria, per praefatum Rescriptum tributa iis qui, rite confessi, ad sacram Synaxim eo die accesserint atque uti supra pias preces fuderint. Praesentibus, absque Apostolicarum Litterarum expeditione, in perpetuum valituris, contrariis quibuslibet non obstantibus.

Datum Romae, ex Aedibus S. Paenitentiariae, die 25 Martii 1936.

L. Card. LAURI, *Paenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

S. Luzio, *Regens.*

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

PANORMITANA

NULLITATIS MATRIMONII (ROMANO-LAUDICINA)

Cum ignoretur locus commorationis Domini Laurentii Laudicina, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in Sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 8 Octobris 1936, hora meridiana ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendo, et ad diem designandam, qua habebitur Turnus Rotalis pro causae definitione.

Dubium : *An constet de matrimonii nullitate, in casu.*

Ordinarii locorum, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis praedicti Domini Laurentii Laudicina, curare debent, ut de hac edictali citatione ipse moneatur. *

G. T. Heard, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 6 Iulii 1936.
I. Pendola, *Notarius.*

*** Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Laurent Laudicina, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne, ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, via della Dataria, 94) le 8 Octobre 1936, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.**

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Mr Laurent Laudicina devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

APPENDIX

VICARIATUS URBIS

Citatio edictalis

ROMANA

NULLITATIS MATRIMONII (CHIESA-VELLA)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Domini Iesualdi Vella, in causa conventi, eumdem citamus ad comparendum, sive per se sive per legitimum procuratorem, in sede huius Tribunalis (Via della Pigna 13-a, Roma) die 29 Septembris 1936, hora decima, ad concordandum de dubio disputando vel sin minus ad subscribendum sequens dubium:

An constet de matrimonii nullitate in casu.

Excmi Ordinarii locorum, animarum pastores et fideles quicumque notitiam habentes de loco actualis commorationis dicti Iesualdi Vella ipsum de praesenti citatione admonere ne omittant.

L. ✠ S. B. de Felicis, *Officialis.*

Ex Cancellaria Vicariatus Urbis, die 8 Iulii 1936.
Petrus Mattioli, *Cancellarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mr Jesuald Vella, défendeur en cette cause, nous le citons à comparaître, par propre personne, ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal du Vicariat de Rome (via della Pigna 13 - Roma) le 29 Septembre 1936, à 10 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté:

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence du dit Jesuald Vella devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 14 Luglio 1936, nel Palazzo Apostolico Vaticano si è adunata la Sacra Congregazione dei Riti *preparatoria*, nella quale gli Emi e Revmi Signori Cardinali, i Revmi Prelati Officiali ed i Revmi Consultori teologi han discusso di due miracoli, che si asseriscono da Dio operati ad intercessione del Beato Andrea Bobola, Martire della Compagnia di Gesù.

Martedì, 28 Luglio 1936, presso l'Emo e Revmo Signor Cardinale Carlo Salotti, Ponente della causa di Beatificazione e Canonizzazione della Serva di Dio Maria Torres Acosta, Fondatrice dell'Istituto delle Serve di Maria, Ministre degli infermi, si è tenuta la Congregazione *antepreparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla medesima Serva di Dio.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Brevi apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

7 Luglio 1936. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Boetto, *Protettore della Congregazione delle Figlie del SSmo Crocifisso*, di cui la Casa Madre trovasi a Livorno.

11 » » S. E. Revma Mons. Valerio Valeri, Arcivescovo tit. di Efeso, *Nunzio Apostolico in Francia.*

16 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *Protettore dell'Istituto delle Ancelle del S. Cuore di Gesù Agonizzante*, di cui la Casa generalizia trovasi a Lugo (diocesi di Imola).

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Camillo Caccia Dominioni, *Protettore dell'Istituto delle Suore di Santa Marta*, di cui la Casa Madre trovasi a Chiavari.

» » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Pietro Fumasoni Biondi, *Protettore della « Canadian Catholic Student's Mission Crusade »*.

20 » » Il Revmo P. Mariano Cordovani, dell'Ordine dei Frati Predicatori, *Maestro del Sacro Palazzo Apostolico.*

23 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Luigi Capotosti, *Protettore dell'Istituto « Lega » delle Suore della Sacra Famiglia di Modigliana.*

25 Luglio 1936. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore dell'Istituto delle Suore di Carità Domenicane della Presentazione della S. Vergine, di Tours.*

27 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Pacelli, *Protettore delle Religiose del S. Cuore di Maria di Marymount.*

5 Agosto » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Eugenio Tisserant, *Protettore della Congregazione delle Suore di Carità di S. Carlo di Nancy.*

6 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Vincenzo La Puma, *Protettore dell'Istituto delle Suore Carmelitane Teresiane del Terz'Ordine*, di cui la Casa generalizia trovasi a Roma.

8 » » L'Emo e Revmo Signor Cardinale Raffaello Carlo Rossi, *Protettore dell'Istituto delle Suore di S. Francesco di Sales*, di cui la Casa generalizia trovasi a Padova.

Assistente al Soglio Pontificio:

25 Aprile 1936. S. E. Revma Mons. Guglielmo Marco Duke, Arcivescovo di Vancouver.

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il S. Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

7 Luglio 1936. L'Emo e Revmo Signor Cardinale Federico Tedeschini, *Membro della Sacra Congregazione Ceremoniale.*

17 » » Gli Emi e Revmi Signori Cardinali Federico Tedeschini, Francesco Marmaggi e Luigi Maglione, *Membri del Supremo Tribunale della Segnatura Apostolica.*

NECROLOGIO

10 Luglio 1936. Monsig. Guglielmo Turner, Vescovo di Buffalo.

15 » » Emo Signor Card. Carlo Giuseppe Enrico Binet, Arcivescovo di Besanzone.

16 » » Monsig. Pietro Mozzanica, Vescovo tit. di Sela.

21 » » Monsig. Gioacchino Lima, Arcivescovo di Bombay.

» » » Monsig. Eugenio Maria Le Fer de la Motte, Vescovo tit. di Gionopoli.

8 Agosto » Monsig. Giuseppe Maria Parreira Lara, Vescovo di Caratinga.

14 » » Monsig. Luigi Pellizzo, Arcivescovo tit. di Damiata.

15 » » Monsig. Giulio Tommasi, Arcivescovo di Conza e Vescovo di Sant'Angelo dei Lombardi e Bisaccia e di Lacedonia.

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

UFFICIO E MESSA approvati della S. Congregazione dei Riti con decreto del 23 marzo 1936 pubblicati negli *Acta Apostolicae Sedis* il 30 aprile, fascicolo N. 5:

OFFICIUM IN FESTO SANCTI IOANNIS BOSCO, CONF.

(Die 31 Ianuarii). In-18°, caratteri rosso-neri, carta indiana, pp. 8, grandezza della pagina cm. 7×12, nei margini cm. 12×19 . . . . 0,50 0,60 0,70

MISSA IN FESTO SANCTI IOANNIS BOSCO, CONF.

(Die 31 Ianuarii). In-4°, caratteri rosso-neri, grandezza della pagina cm. 14,5×22,5, nei margini cm. 22,5×32 . . . . . 0,40 0,50 0,70

In 4° cm. 18,5×27,2, nei margini cm. 24×33 . . . . . 0,40 0,50 0,70

LIBRI LITURGICI graeci ritus byzantini cura S. C. de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis editi.

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ Euchologium magnum, ad tramitem editionis Benedictinae anni 1754 excussum, complectens Liturgicum (Ordo sacerdotalis Vesperarum, Matutini et Laudum, necnon tres Liturgiae eucharisticae SS. Iohannis Chrysostomi, Basilii Magni et Praesanctificatorum), ritus Sacramentorum et Sacramentalium, Epistolas et Evangelia praecipuorum Festorum immobilium et Communis Sanctorum. — 8° maiori, pp. IV-484-104, charta manu facta, charactere rubro et nigro. Romae 1873 40 — 43 — 49 —

ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ Euchologium parvum, ex Euchologio maiori excerptum, complectens Liturgiam S. Iohannis Chrysostomi, Epistolas et Evangelia praecipuorum Festorum immobilium et Communis Sanctorum, Ordines Baptismi, Matrimonii, Unctionis sacramentalis infirmorum et Paenitentiae. — 8° maiori, pp. 56-125, charta manu facta, charactere rubro et nigro. Romae 1872 . . . . . 15 — 16 — 17 —

ΤΡΙΩΔΙΟΝ Triodium, ad tramitem editionis Bononiensis anni 1724 excussum, complectens Officia Magnae Quadragesimae. — 8° maiori, pp. 830, charta manu facta, charactere rubro et nigro. Romae 1879 . . . . . 60 — 63 — 69 —

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ Pentecostarium, complectens Officia a Pascha usque ad primam Dominicam post Pentecosten sive Omnium Sanctorum. — 8° maiori, pp. 480, charta manu facta, charactere rubro et nigro. Romae 1884 . . . . . 35 — 38 — 43 —

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ Psalterium, in XX Cathismatibus distributum. — 8° maiori, pp. 129, charta manu facta, charactere nigro tantum. Romae 1873 . . 10 — 11 — 13 —

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗ Paraclетice, complectens Officia Hebdomadum extra Triodium et Pentecostarium. — 8° maiori, pp. 750, charta manu facta, charactere rubro et nigro. Romae 1885 . . . . . 60 — 63 — 70 —

ΜΗΝΑΙΑ Menaea totius anni, sive Officia Sanctorum et Festorum immobilium. — 8° maiori, charta manu facta charactere rubro et nigro.

Vol. I (September et October). pp. 578. Romae 1888	40 —	43 —	49 —
Vol. II (November et December). pp. 740. Romae 1889.	50 —	53 —	62 —
Vol. III (Ianuarius et Februarius). pp. 701. Romae 1896	50 —	53 —	62 —
Vol. IV (Martius et Aprilis). pp. 419. Romae 1898.	30 —	33 —	38 —
Vol. V (Maius et Iunius). pp. 413. Romae 1899	30 —	33 —	38 —
Vol. VI (Iulius et Augustus). pp. 560. Romae 1901	40 —	43 —	49 —
Omnia sex volumina simul	200 —	210 —	260 —

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Evangelium iuxta decursum anni distributum. — Folio, charta manu facta, charactere rubro et nigro. pp. 220-50. Romae 1880 40 — 43 — 51 —

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Apostolus, sive Acta et Epistolae SS. Apostolorum per decursum anni distributum. — 8° maiori, charta manu facta, charactere rubro et nigro. pp. 336. Romae 1881 . . . . . 25 — 27 — 32 —

ΟΚΤΩΗΧΟΣ Octoechus ex Paracletice excerptus, complectens Officia Dominicarum per anni circulum iuxta octo tonos distributa. — 8° maiori, charta manu facta, charactere nigro tantum. pp. 151. Romae 1885 . . . . . 10 — 11 — 13 —

Venеunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(Libreria Vaticana - Città del Vaticano — °/. postale N. 1-16722)

Recentissima pubblicazione:

BIBLIA SACRA

iuxta latinam Vulgatam versionem ad codicum fidem, iussu Pii Pp. XI, cura et studio Monachorum Abbatiae Pontificiae Sancti Hieronymi in Urbe, O. S. B., edita

TOMUS III – LIBROS NUMERORUM ET DEUTERONOMII

recensuerunt † Rmus Abbas Henricus Quentin et Monachi S. Hieronymi

Volumen in-8°, pp. constans XII-529, charta manufacta. Pretium voluminis non religati (complectens pretium vecturae), L. 200.

Il volume si vende rilegato ai prezzi seguenti:

a) Dorso ed angoli in pelle nera, titolo in oro, L. 220.

b) Dorso di pergamena, con dorature, angoli di pergamena, tela, titolo in oro, rilegatura romana, L. 225.

c) Legatura in tutta pergamena, dorso dorato e titolo in oro, L. 255.

ANNUARIO PONTIFICIO

1936

CITTÀ DEL VATICANO

Ritratto di S. S. Pio XI, pp. 1264.
Legatura in tela, titolo in oro.

La serie dei Romani Pontefici – La Gerarchia Cattolica: Pontefice regnante - Collegio dei Cardinali - Patriarcati - Arcivescovati e Vescovati residenziali - Arcivescovati e Vescovati titolari - Abbazie e Prelature Nullius - *Amministrazioni Apostoliche* ad nutum Sanctae Sedis - *Prelati di rito orientale con giurisdizione ordinaria - Vicariati Apostolici - Prefetture Apostoliche - Missioni - Custodia di Terra Santa - Religiosi — La Curia Romana: Sacre Congregazioni - Tribunali - Uffici — Rappresentanze della Santa Sede - Corpo diplomatico presso la Santa Sede - Commissioni permanenti - La Cappella Pontificia - La Famiglia Pontificia - Elemosineria Apostolica - Uffici e amministrazioni Palatine - Stato della Città del Vaticano - Ordini equestri.*

APPENDICE.

Vicariato di Roma — Vicariato della Città del Vaticano — Istituti di studi superiori — Accademie Pontificie — Istituti Eccles. di educazione e di istruzione — Seminari — Collegi Ecclesiastici — Collegi di Religiosi — Ospizi — Dati statistici — Distribuzione geografica delle Sedi residenziali, Vicariati e Prefetture apostoliche, ecc. — Elenco alfabetico dei nomi de curia — *Indice delle Protettorie — Elenchi alfabetici degli appartenenti alla Cappella e alla Famiglia Pontificia — Dignitari defunti — Indice alfabetico dei nomi delle persone — Indice delle materie — Indice schematico del volume — Correzioni ed aggiunte — Principali variazioni occorse durante la stampa.*

In Roma L. 30 — In Italia L. 33 — Estero L. 38 —

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
S. ROMANAE ROTAE DECISIONES seu sententiae quae prodierunt anno 1922. Cura eiusdem S. Tribunalis editae.			
Vol. XIV, pp. VIII-388, in-8°	50 —	53 —	58 —
Vol. XV, pp. IV-348, anno 1923	40 —	43 —	48 —
Vol. XVI, pp. VIII-452, anno 1924	40 —	43 —	48 —
Vol. XVII, pp. VIII-462, anno 1925	40 —	43 —	48 —
Vol. XVIII, pp. VIII-460, anno 1926	40 —	43 —	48 —
Vol. XIX, pp. VIII-580, anno 1927	40 —	43 —	48 —
PROPRIUM OFFICIORUM PRO CLERO ALMAE URBIS ejusque districtus (Ed. 1936)	15 —	16 —	16,50

Veneunt Romae apud Admin. Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis"
(*Libreria Vaticana – Città del Vaticano — c/c postale N. 1-16723*)